

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-11-2025

**Donar-se! Aquest ha de ser el nostre apostolat. Donar-se a Déu i a les ànimes!
Aquesta es la norma del nostre viure.**

Donar-se! Ens vam donar a Déu en consagrar-li la nostra vida per sempre amb tots els seus somnis. Tanquem voluntàriament els ulls a quant poguéis oferir-nos el món per a obrir-los tan sols a una humanitat malalta, que ens aixeca els seus braços. I sabeu que ens demanen aquests braços que en posat suplicant veiem estesos cap a l'Obra? Volen amor. Busquen la caritat de Crist. Anhelen trobar un cor on buidar el seu, on dipositar les seves llàgrimes i on explicar també els seus goigs. I què ens costa ser per a les ànimes aquest goig de caritat, on puguin llençar les seves àmfores buides i treure-les plenes de fortalesa i consol espiritual?

El nostre apostolat no serà mai limitat, perquè acudirà a quants ais truquin a les seves portes. I no seran tan sols atesos els ais i laments d'ordre material, que més fàcilment solen ser compresos.

Casa Nostra hi arribarà, d'enginyoses maneres, filles sempre de la caritat del veritable amor, a lluitarà fins a donar amb la clau que obri pas a aquests ocults dolors, difícils de conèixer, però que oprimeixen a tantes ànimes, perquè no troben on alleujar-los.

Joves ensopides sense ideals, que es creuen fracassades. Famílies trencades, sense possibilitat que ningú deixi anar la primera paraula de perdó. Gent gran que viu en la solitud dels seus anys i dels seus infortunis.

Davant de tot això: "Donar-se!". Així ho va fer Jesucrist. Així ho faran les persones de Casa Nostra. Així buscaran la glòria de Déu, per damunt de tot. Mai no digueu un "no" al que és caritat. Donar-se a si mateixa, deixant que el cor s'opremeixi i es consumeixi per amor a les ànimes, que han costat tota la preciosa sang de Jesucrist. I manteniu-vos sempre en aquesta actitud de sacrifici pel bé dels qui estimem.

Comencem per la gent de casa. Que el veritable amor fratern regni sempre entre vosaltres i en totes les cases de l'Obra. "Mireu com s'estimen". Que bonic seria que els qui ens coneixen poguessin repetir-ho.

Intentem complaure els altres en tot allò que, essent un bé per a les ànimes, no els faci mal de cap manera. Donem-nos a les nostres germanes amb el nostre bon exemple. No siguem egoistes. No hem de voler el bé només per a nosaltres mateixos. Proposem-ho amb tacte, obrint l'ànima i el cor i deixant espai als sentiments més nobles de la caritat"
(Magdalena Aulina, 8/4/1934).

Magdalena Aulina, preparant la festa del segon grup de consagracions, va parlar àmpliament sobre el significat i el valor de "donar-se", amb paraules plenes de foc d'amor a Déu i al proïsme.

Les paraules que van sortir dels llavis i del cor de Magdalena – i que Filomena Crous va recollir amorosament i fidelment – marquen l'espiritualitat essencial de l'Obra i revelen el nucli fonamental del que constitueix el carisma rebut per Magdalena.

Aquell dia ella va ensenyar allò que ja experimentava des de feia temps. Va revelar el desig que li encenia el cor: viure totalment l'amor de Déu i del proïsme. Magdalena va explicar com ha de ser la vida dels membres de l'Obra: un "donar-se" que va més enllà del simple "donar" alguna cosa. És el do d'un mateix. És el do que revela l'amor absolut i incondicional que comporta el caràcter de sacrifici i de víctima – com Jesús va fer de tota la seva vida – en la consagració total al Senyor Déu, a favor de la salvació de les ànimes.

Tenint present l'ensenyament i l'exemple de vida de la venerable Magdalena Aulina sobre el "donar-se", l'exhortació de sant Pau als Romans (12,1-2) pot ajudar-nos en la reflexió d'avui, 15 de novembre, i pot acompanyar-nos durant els pròxims trenta dies.

***"Us exhorto, germans, per la misericòrdia de Déu,
a oferir els vostres cossos com a sacrifici vivent, sant i agradable a Déu;
aquest és el vostre culte espiritual.
No us conformeu a aquest món,
sinó deixeu-vos transformar renovant la vostra manera de pensar,
per poder discernir la voluntat de Déu, allò que és bo, agradable i perfecte".***

L'apòstol ens exhorta a oferir les nostres vides com a sacrifici viu i sant, agradable a Déu, i ens convida a no conformar-nos al món, sinó a ser transformats mitjançant la renovació de la ment, per poder comprendre i adherir-nos a la voluntat de Déu, que és bona, agradable i perfecta.

És necessària una transformació interior contínua, guiada per la misericòrdia de Déu, que es tradueix en un canvi de manera de viure, abandonant les lògiques mundanes.

El canvi no ha de ser només exterior, sinó que ha d'afectar també la ment i el cor, a través d'un procés de transformació interior guiat per la Paraula de Déu.

Només a través de la transformació interior es pot comprendre la voluntat de Déu.

Només a través de l'amor a Déu i al proïsme, només amb el "donar-se" sense reserves podem ajudar a canviar aquesta nostra societat, tal com Magdalena Aulina ja desitjava en el seu temps.

Avui dia aquesta invitació i presa de consciència s'ha tornat més urgent que mai!

¡DONAR-SE!